

6. ΥΠΟΦΕΡΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς, διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού.» Α' Πέτρου 2/β' 21.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Πέτρ. 1/α' 6, 3/γ' 13-22, Β' Τιμ. 3/γ' 12, Α' Πέτρ. 4/δ' 12-14, Αποκ. 12/ιβ' 17, Α' Πέτρ. 4/δ' 17-19.

Ο διωγμός των πρώτων Χριστιανών είναι γνωστός σε όλους μας. Η Αγία Γραφή, και ειδικότερα το βιβλίο των Πράξεων, δίνουν κάποιες πληροφορίες για το τι περίμενε την εκκλησία. Διωγμός, και θλίψη υπήρχε και στη ζωή των Χριστιανών που ο Πέτρος απευθυνόταν.

Στην Α' Πέτρ. 1/α' 6, 7 διαβάζουμε, «Διά το οποίοι αγαλλιάσθε, αν και τώρα ολίγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον, διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν, όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός». Και προς το τέλος της επιστολής του βλέπουμε την ίδια ιδέα, «Ο δε Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήση, στηρίξη, ενισχύση, θεμελιώση» (Α' Πέτρ. 5/ε' 10).

Σ' αυτήν την μικρή επιστολή υπάρχουν τρεις περικοπές που αναφέρονται στη θλίψη των πιστών για τον Χριστό (Α' Πέτρ. 2/β' 18-25, 3/γ' 13-21, 4/δ' 12-19). Η θλίψη που είναι αποτέλεσμα διωγμού, είναι το βασικό θέμα της Α' Πέτρου επιστολής, και αυτό καλούμαστε να μελετήσουμε αυτήν την εβδομάδα.

Κυριακή 30 Απριλίου

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 1/α' 6, 5/ε' 10. Για ποιο πράγμα μιλάει εδώ ο Πέτρος και πώς ζήτησε από τους αναγνώστες του να το αντιμετωπίσουν;

.....
Όπως γνωρίζουμε, εκείνη την εποχή εάν ήσουν Χριστιανός το πιο πιθανόν ήταν να είχες μαρτυρικό θάνατο. Κατά πόσο ήταν ασφαλείς οι Χριστιανοί φαίνεται από μία επιστολή προς τον Ρωμαίο Αυτοκράτορα Τραϊανό. Αποστολέας της επιστολής ήταν ο Πλίνιος που εκείνη την περίοδο ήταν κυβερνήτης στον Πόντο και στη Βιθυνία (111-113 μ. Χ.), δύο περιοχές που αναφέρονται και στην Α' Πέτρ. 1/α' 1.

Ο Πλίνιος ζήτησε από τον Τραϊανό οδηγίες για το τι να κάνει με όσους κατηγορούνταν ότι ήταν Χριστιανοί. Εξηγεί πως όσοι επέμεναν ότι ήταν Χριστιανοί, θανατώθηκαν. Άλλοι που υπήρξαν αρχικά Χριστιανοί, δεν ήταν πλέον. Τους ανάγκαζε να προσφέρουν θυσίες στον αυτοκράτορα και σε άλλους θεούς, καθώς και να καταραστούν τον Ιησού, προκειμένου να αποδείξουν ότι δεν ήταν Χριστιανοί. Η λατρεία σε έναν εν ζωή αυτοκράτορα ήταν μία πρακτική που σπανίως εφαρμοζόταν στην Ρώμη. Ωστόσο, στο ανατολικό μέρος της αυτοκρατορίας, όπου και η Α' Πέτρου επιστολή απεστάλη, οι αυτοκράτορες όχι μόνο επέτρεπαν, αλλά και ενθάρρυναν την ανέγερση ναών προς τιμήν τους. Επιβάλλοντας ο Πλίνιος στους Χριστιανούς να αποδείξουν την αφοσίωσή τους στον Αυτοκράτορα προσφέροντας θυμίαμα και λατρεία στο άγαλμά του, ακολουθούσε μία πρακτική που εφαρμοζόταν στην Ασία.

Υπήρχαν περίοδοι κατά τον πρώτο αιώνα όπου οι Χριστιανοί διέτρεχαν σοβαρό κίνδυνο λόγω της πίστης τους. Αυτό φαίνεται ιδιαίτερα κατά την κυριαρχία του Αυτοκράτορα Νέρωνα (54-68 μ.Χ.) και του Δομιτιανού (81-96 μ.Χ.). Ωστόσο, ο διωγμός για τον οποίο διαβάζουμε στην Α' Πέτρου επιστολή, φαίνεται να έχει περισσότερο τοπικό χαρακτήρα. Από τα λιγοστά παραδείγματα που αναφέρονται στην επιστολή, βλέπουμε πως οι Χριστιανοί αντιμετώπιζαν ψευδείς κατηγορίες, διασυρμούς και μομφές (Α' Πέτρ. 2/β' 12, 3/γ' 9, 4/δ' 14). Αν και οι δοκιμασίες ήταν έντονες, δεν φαίνεται να κατέληγαν σε φυλάκιση ή θάνατο, τουλάχιστον μέχρι εκείνη τη στιγμή. Παρόλα αυτά, οι Χριστιανοί του πρώτου αιώνα υπέφεραν λόγω της πίστης τους. Γι' αυτό και ο Πέτρος δείχνει έντονη ανησυχία και ενδιαφέρον καθώς γράφει αυτήν την επιστολή.

Δευτέρα 1 Μαΐου

ΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 3/γ' 13-22. Πώς πρέπει να ανταποκρίνονται οι Χριστιανοί σε εκείνους που τους θλίβουν λόγω της πίστης τους; Πώς σχετίζεται η θλίψη του Ιησού με την θλίψη όσων υποφέρουν για την πίστη τους;

.....
Όταν ο Πέτρος λέει, «Αλλ' εάν και πάσχητε διά την δικαιοσύνην, είσθε μακάριοι» (Α' Πέτρ. 3/γ' 14), στην πραγματικότητα επαναλαμβάνει τα λόγια του Ιησού, «μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης» (Ματθ. 5/ε' 10). Στη συνέχεια, λέει πως οι Χριστιανοί δεν πρέπει να φοβούνται εκείνους που τους επιτίθενται, «αλλά “αγιασάτε Κύριον τον Θεόν” εν ταις καρδίαις υμών» (Α' Πέτρ. 3/γ' 15). Αυτή η διαβεβαίωση του Ιησού στην καρδιά τους θα τους βοηθήσει να διώξουν τον φόβο που αντιμετωπίζουν από εκείνους που τους εναντιώνονται. Ο Πέτρος προτρέπει τους Χριστιανούς να είναι πάντοτε έτοιμοι να εξηγήσουν την ελπίδα που έχουν, αλλά να το κάνουν με ελκυστικό τρόπο – με πραότητα και φόβο (ο «φόβος» ορισμένες φορές έχει την έννοια του δέους, δείτε Α' Πέτρ. 3/γ' 15,16). Στη συνέχεια, επιμένει πως οι Χριστιανοί δεν πρέπει να δίνουν αφορμές στους άλλους για να τους κατηγορήσουν. Οφείλουν να έχουν τη συνειδησή τους καθαρή (Α' Πέτρ. 3/γ' 16). Αυτό είναι σημαντικό, γιατί έτσι, όσοι κατηγορούν τους Χριστιανούς θα ντραπούν από την άμεμπτη ζωή των Χριστιανών που κατηγορήσαν. Σίγουρα δεν υπάρχει καμία αξία για όσους υποφέρουν επειδή έσφαλλαν (Α' Πέτρ. 3/γ' 17). Αυτό που κάνει τη διαφορά είναι να υποφέρετε επειδή έκανες το καλό και το σωστό. «Διότι καλήτερον να πάσχητε, εάν ήναι ούτω το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες, παρά κακοποιούντες» (Α' Πέτρ. 3/γ' 17). Ο Πέτρος στη συνέχεια χρησιμοποιεί το παράδειγμα του Ιησού. Ο ίδιος ο Χριστός υπέφερε λόγω της δικαιοσύνης Του. Η αγιοσύνη και η αγνότητα της ζωής Του ήταν μία διαρκής επίπληξη σε όσους Τον μισούσαν. Εάν κάποιος υπέφερε επειδή έπραξε το σωστό, αυτός ήταν ο Ιησούς. Αλλά η θλίψη Του ήταν και το μοναδικό μέσο για τη σωτηρία μας. Πέθανε στη θέση των αμαρτωλών («ο δίκαιος υπέρ των αδίκων», Α' Πέτρ. 3/γ' 18), ώστε όσοι πιστεύουν σ' Αυτόν να έχουν την υπόσχεση για αιώνια ζωή.

ΣΚΕΨΗ: Υποφέρατε ποτέ επειδή κάνατε το δίκαιο και το σωστό; Τι μάθατε από αυτήν την εμπειρία για το τι σημαίνει να είναι κανείς Χριστιανός που αντανakλά τον χαρακτήρα του Χριστού;

Τρίτη 2 Μαΐου

ΕΝΤΟΝΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 4/δ' 12-14. Γιατί λέει ο Πέτρος ότι δεν πρέπει να τους εκπλήσσει η θλίψη τους; Δείτε επίσης Β' Τιμ. 3/γ' 12, Ιωάν. 15/ιε' 18.

.....

.....

Ο Πέτρος αναφέρει ξεκάθαρα πως με τους διωγμούς οι Χριστιανοί συμμετέχουν στην θλίψη του Χριστού. Δεν είναι κάτι το παράδοξο. Αντιθέτως, όπως και ο Παύλος γράφει: «Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού, θέλουσι διωχθή» (Β' Τιμ. 3/γ' 12). Ο Ιησούς προειδοποίησε τους ακολούθους Του γι' αυτά που θα αντιμετώπιζαν: «Τότε θέλουσι σας παραδώσει εις θλίψιν, και θέλουσι σας θανατώσει, και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων των εθνών διά το όνομά μου. Και τότε θέλουσι σκανδαλισθή πολλοί, και θέλουσι παραδώσει αλλήλους, και θέλουσι μισήσει αλλήλους.» (Ματθ. 24/κδ' 9,10).

«Το ίδιο θα συμβεί με όλους όσους θέλουν να ζήσουν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού. Ο διωγμός και η μομφή περιμένουν όλους όσους εμφορούνται από το Πνεύμα του Χριστού. Ο τρόπος του διωγμού αλλάζει κατά καιρούς, αλλά η αρχή – το πνεύμα δηλαδή που τον εμπνέει – είναι η ίδια που εξόντωσε τους εκλεκτούς του Θεού στην εποχή του Αβελ.» Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 510.

Διαβάστε Αποκ. 12/ιβ' 17. Τι διαβάζουμε για τον διωγμό των Χριστιανών στον έσχατο καιρό;

.....

.....

Αναμφίβολα, για έναν πιστό Χριστιανό, ο διωγμός ακόμη και σήμερα είναι πραγματικότητα, και ο Πέτρος προειδοποιεί τους αναγνώστες του για τον έντονο διωγμό που αντιμετώπιζουν.

Οι διωγμοί πολλές φορές παραλληλίζονται με την φωτιά. Η φωτιά είναι καταστρεπτική, αλλά μπορεί να είναι και εξαγνιστική. Εξαρτάται τι καίγεται. Τα σπίτια καταστρέφονται από την φωτιά, ενώ τα μέταλλα, όπως το ασήμι και ο χρυσός, καθαρίζονται. Παρότι κανείς δεν πρέπει να προκαλέσει τον διωγμό, ο Θεός μπορεί να τον χρησιμοποιήσει για καλό. Έτσι, ο Πέτρος λέει στους αναγνώστες του: *Ο διωγμός δεν είναι κάτι καλό, όμως μην αποθαρρύνεστε σαν να ήταν κάτι το παράδοξο. Προχωρήστε με πίστη.*

ΣΚΕΨΗ: Τι μπορούμε να κάνουμε για να ενθαρρύνουμε και να βοηθήσουμε εκείνους που θλίβονται λόγω της πίστης τους;

Τετάρτη 3 Μαΐου

Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Συγκρίνετε Α' Πέτρ. 4/δ' 17-19 με Ησ. 10/ι' 11,12 και Μαλ. 3/γ' 1-6. Τι κοινό έχουν;

.....

.....

Σε όλες αυτές τις περικοπές, η διαδικασία της κρίσης φαίνεται να ξεκινάει με τον λαό του Θεού. Ο Πέτρος μάλιστα συνδέει τη θλίψη των πιστών με την κρίση του Θεού. Για εκείνον, οι θλίψεις που οι Χριστιανοί βιώνουν, μπορεί και να μην είναι τίποτα άλλο από την κρίση του Θεού η οποία ξεκίνησε από τον οίκο του Θεού. «Ωστε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού, ας εμπιστεύονται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιΐα» (Α' Πέτρ. 4/δ' 19).

Διαβάστε Λουκ. 18/ιη' 1-8. Πώς αυτά τα εδάφια μας βοηθάνε να καταλάβουμε την κρίση του Θεού;

.....

.....

Κατά την Βιβλική εποχή, η εκδίκηση ήταν ιδιαίτερα επιθυμητή. Η εικόνα της φτωχής χήρας στο Λουκ. 18/ιη' 1-8 περιλαμβάνει την ευρύτερη στάση προς την κρίση. Η χήρα γνωρίζει ότι θα της αποδοθεί δικαιοσύνη, αρκεί να βρεθεί ο κριτής που θα αναλάβει την υπόθεσή της. Δεν έχει χρήματα ούτε επιρροή για να εισακουστεί η υπόθεσή της, αλλά με την επιμονή της πείθει τελικά τον κριτή να την δεχτεί και να της αποδώσει το δίκιο της. Και όπως λέει ο Ιησούς, «ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν των εκλεκτών αυτού, των βοώντων προς αυτόν ημέραν και νύκτα, αν και μακροθυμή δι' αυτούς;» (Λουκ. 18/ιη' 7). Η αμαρτία έφερε το κακό στον κόσμο και από τότε τα παιδιά του Θεού αποζητούν από Εκείνον την αποκατάσταση της δικαιοσύνης.

«Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά σου; διότι είσαι μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν.» (Αποκ. 15/ιε' 4).

ΣΚΕΨΗ: Ας αναλογιστούμε όλο το κακό που έχει συμβεί στον κόσμο και παραμένει ατιμώρητο. Γιατί είναι τόσο σημαντική η δικαιοσύνη και η δίκαιη κρίση του Θεού για εμάς τους Χριστιανούς; Τι ελπίδα μας δίνει η υπόσχεση ότι μία μέρα θα αποδοθεί δικαιοσύνη;

ΠΙΣΤΗ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

Όπως είδαμε, ο Πέτρος γράφει στους πιστούς που υπέφεραν λόγω της πίστης τους. Και όπως η Χριστιανική ιστορία δείχνει, τα πράγματα χειροτέρευαν. Σίγουρα πολλοί Χριστιανοί στα χρόνια που ακολούθησαν βρήκαν παρηγοριά και ελπίδα στα λόγια του Πέτρου, όπως και εμείς σήμερα. Γιατί υπάρχει θλίψη; Η ύπαρξή της βέβαια δεν είναι κάτι καινούριο. Το βιβλίο του Ιώβ, από τα πιο αρχαία βιβλία της Αγίας Γραφής, έχει ως βασικό του θέμα την θλίψη. Πραγματικά αν υπάρχει κάποιος, πέρα από τον Ιησού, ο οποίος δεν υπέφερε «ως φονεύς, ή κλέπτης, ή κακοποιός, ή ως περιεργαζόμενος τα αλλότρια» (Α' Πέτρ. 4/δ' 15), αυτός ήταν ο Ιώβ. Άλλωστε ο Ίδιος ο Θεός είπε για τον Ιώβ: «Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν, και απεχόμενος από κακού;» (Ιώβ 1/α' 8). Και παρόλα αυτά, πόσο υπέφερε ο Ιώβ!

Πώς αυτά τα εδάφια απαντούν στο ερώτημα για την προέλευση της θλίψης; Α' Πέτρ. 5/ε' 8, Αποκ. 12/ιβ' 9, Αποκ. 2/β' 10.

.....
.....
Με δύο λόγια, η θλίψη υπάρχει επειδή βρισκόμαστε στη μέση της Μεγάλης Διαμάχης μεταξύ Χριστού και Σατανά. Δεν πρόκειται για μία μεταφορά, ένα σύμβολο για το καλό και το κακό στη φύση μας. Τόσο ο Ιησούς όσο και ο Διάβολος είναι πραγματικά πρόσωπα, και αντιμάχονται για τους ανθρώπους.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 4/δ' 19. Πώς μας βοηθούν τα λόγια του Πέτρου στα όσα αντιμετωπίζουμε;

.....
.....
Όταν υποφέρουμε, ιδιαίτερα όταν η θλίψη μας δεν είναι αποτέλεσμα δικών μας λανθασμένων ενεργειών, είναι φυσικό να αναρωτηθούμε όπως ο Ιώβ: Γιατί; Και συνήθως δεν παίρνουμε καμία απάντηση. Σύμφωνα με τον Πέτρο, αυτό που μας μένει να κάνουμε, παρόλη τη θλίψη μας, είναι να εμπιστευτούμε τον Θεό «ως εις πιστόν δημιουργόν» και να συνεχίσουμε να κάνουμε το καλό (Α' Πέτρ. 4/δ' 19).

ΣΚΕΨΗ: Γιατί το να γνωρίζουμε προσωπικά τον Θεό και τον χαρακτήρα Του είναι σημαντικό, ιδιαίτερα εάν υποφέρουμε; Πώς μπορούμε όλοι να μάθουμε καλύτερα τον Θεό και την αγάπη Του;

Περαιτέρω μελέτη:

Την Κυριακή μιλήσαμε για τον διωγμό που αντιμετώπιζαν οι Χριστιανοί. Παρακάτω είναι η συνέχεια της επιστολής του Πλίνιου προς τον αυτοκράτορα σχετικά με τους Χριστιανούς: «...εκείνο το οποίο έκανα προς εκείνους που μου έφερναν με την κατηγορία ότι ήταν Χριστιανοί, ήταν το εξής: Τους ανέκρινα για να μάθω εάν ήταν Χριστιανοί. Εάν ομολογούσαν, επαναλάμβαναν την ερώτηση απειλώνοντας τους με θανατική ποινή. Εάν επέμεναν, διέταζα την εκτέλεσή τους. Ανεξάρτητα από την πίστη τους, σίγουρα άξιζαν την τιμωρία, εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης τους. Όσοι αρνούταν ότι ήταν Χριστιανοί, ή υπήρξαν κατά το παρελθόν, επαναλάμβαναν μετά από εμένα μία δέηση προς τους θεούς, θυσίαζαν σ' αυτούς καθώς και στο είδωλό σου. Επίσης, τους ανάγκαζα να καταραστούν τον Χριστό – κανένας Χριστιανός δεν επιτρέπεται να κάνει αυτές τις πράξεις – και έτσι μετά από όλα αυτά έκρινα ότι μπορούσαν να φύγουν. Όσον αφορά εκείνους που ήταν στο παρελθόν Χριστιανοί, κάποιοι για τρία χρόνια, άλλοι για περισσότερα – ακόμη και 25 χρόνια – όλοι προσκύνησαν το είδωλό σου και των άλλων θεών και καταράστηκαν τον Χριστό.» Pliny Letters, βιβλίο 10:96 (τομ. 2, σ. 401-403).

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ποιο ήταν το βασικό ζήτημα που αντιμετώπιζαν οι Χριστιανοί σύμφωνα με την παραπάνω επιστολή του Πλίνιου; Τι ομοιότητες βρίσκουμε με τα γεγονότα των εσχάτων ημερών, όπως παρουσιάζονται στην τριπλή αγγελία στην Αποκ. 14/ιδ' 9-12; Τι καταλαβαίνουμε για τα ζητήματα που διακυβεύονται στην Μεγάλη Διαμάχη;
2. «Αυτοί που τιμούν τον νόμο του Θεού έχουν κατηγορηθεί σαν υπαίτιοι για τα δεινά του κόσμου και τώρα θα θεωρηθούν πρόξενοι των τρομερών θεομηνιών, της αιματοχυσίας, και του αλληλοσπαραγμού που βύθισε στη συμφορά την ανθρωπότητα. Η δυναμική διάδοση της τελευταίας προειδοποιητικής αγγελίας προκάλεσε τον εξοργισμό των ασεβών. Η οργή τους στρέφεται εναντίον όλων όσων δέχθηκαν την προειδοποίηση και ο Σατανάς θα διεγείρει σε μεγαλύτερη ακόμη ένταση το πνεύμα του μίσους και του κατατρογμού.» E. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 733,734. Αν και δεν ξέρουμε πότε θα συμβούν όλα αυτά, πώς μπορούμε να είμαστε πάντοτε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε αυτήν την πρόκληση της πίστης μας; Ποιο είναι το κλειδί της προετοιμασίας;